

Hans Schmidt, Døstrup, tilhørte Regiment 84, II bataljon. Han fortæller om julefreden 1914:

Nu springer jeg et stykke frem i tiden til min skyttegravstid. Det var ved Moulin – her kunne vi grave os ned i jorden. Vi lå her mellem jul og nytår, så jeg har lidt at fortælle om min første jul ved fronten. (1914)

Postforbindelsen var ved at komme i orden, og vi fik breve hjemmefra, sammen med hvad vi kaldte »Liebesgaben-pakker« nu til jul, men det tog tid med de større pakker at få dem frem til os, og min virkelige julepakke nåede mig først i marts måned. – Men altså lidt om vor jul, den første i skyttegraven.

Vi havde ved vort kompagni en ung mand fra Tønder, der var kommis ved Ehm Christensen, og han kunne »sprække lidt fransk«.

Da det led mod aften, kravlede han op af graven, han ville se, om han kunne lokke en franskmand fra den modsatte side frem, og derfor brokkede han lidt af sig på det franske sprog, men højt nok, så det kunne høres derovre. Der kom også en op og lidt hen imod ham, hvorefter de enedes om at møde hinanden på halvvejen. Det gjorde de så, gav hinanden hånden og sagde: »Glædelig jul«.

Det var et vidunderligt vejr med måneskin, og afstanden mellem gravene var ca. 30 meter. Vor mand, Brodersen hed han, havde nogle cigaretter at byde på, men franskmanden var lidt ilde berørt af, at han ikke kunne gøre gengæld, det havde han slet ikke haft i tankerne, men så enedes de om at mødes igen, vel ved syotiden, altså lidt længere hen på aftenen.

Alt imens de parlementerede, lød der ovre fra den franske side, men på tysk: »Schert Euch zurück, Ihr beiden!« og så måtte de jo af sted igen og opgive deres forehavende.

Der var i øvrigt stilhed hele juleaften indtil kl. 12 midnat, da blev den brudt af en salve fra franskmændene, og 20 minutter senere fik de en lignende hilsen fra vor side, og dermed var julefreden brudt.

Kilde: DSK-årbøger 1971 og [denstorekrig 1914-1918](#)